

Ertoe doen

55 Statenleden zetten zich samen in voor Gelderland. Wat vinden zij belangrijk, waar geloven ze in; wat doet ertoe? We vragen het Luuk van der Veer volgens de 3-trap geloof, hoop en liefde.

Waar geloof je in?

Ik geloof dat de bio-industrie en slachterijen uiteindelijk zullen verdwijnen, maar verder ben ik meer iemand van wetenschap dan van geloof. Geloof is een vermoeden van iets dat (nog) niet zeker is. Of een vertrouwen op iets zonder dat er zekerheid is. De provincie 'geloofde' dat de maatregelen die werden genomen tegen het teveel aan stikstof in de natuur wel voldoende waren, maar de rechter verwees ze naar de prullenbak, omdat ze onvoldoende wetenschappelijk waren onderbouwd. Behalve geloof, hoop en liefde zijn er ook nog de vier kardinale deugden: rechtvaardigheid, matigheid, sterkte en voorzichtigheid. Juist die deugden zullen hard nodig zijn om de natuur te redden. Met name matigheid. We kunnen niet blijven leven zoals we dat nu doen, als we de welvaart eerlijker willen verdelen, en ook de toenemende wereldbevolking in ogenschouw nemen.

Waar hoop je op?

Ik hoop dat de samenleving de komende jaren beter met de aarde omgaat. De opwarming gaat terugdringen. Meer respect voor het leven heeft. Meer compassie voor dieren. Rechten voor andere soorten dan de mens. Een betere verdeling van welvaart en welzijn over de mensen. Het is maar hoop, want ik ben er helaas niet zeker van. De voortgang is de laatste jaren maar minimaal geweest, als een Processie van Echternach, met soms misschien wel evenveel stappen achteruit als vooruit. Het is wel een actieve hoop. Een hoop waar ik wat mee kan, in de politiek.

Wat heb je lief?

Wat heb je lief, of, wat is je lief.. ? Of: waar maak je je bezorgd over, waar krijg je energie van om je voor in te zetten? Ik maak mij zorgen over de natuur, over de aarde en het klimaat, over biodiversiteit, over dieren. Kennelijk houd ik ervan, anders zou ik er niet bezorgd over zijn. Ik ben bezorgd over biodiversiteit. De verscheidenheid in het leven die er miljoenen jaren over heeft gedaan om te ontstaan, wordt door de mens in enkele tientallen jaren vernietigd. Wat moeten toekomstige generaties van ons denken? Wat ontzeggen wij toekomstige generaties door er nu zo achteloos mee om te gaan? Ik weet niet waar die liefde vandaan komt. Is het iets dat bij ons allemaal is aangeboren? Een respect voor het ecosysteem, dat ons voedt en in leven houdt, waar je zuinig op moet zijn en dat ook een waarde in zichzelf heeft. Maar ook een respect dat soms overstemd wordt in onze consumptiemaatschappij met de hedendaagse neo-liberale politiek. Ik ben graag in de natuur. De foto is al wat ouder, van een eindje wandelen met Cyrano in het bos. Ze is twee jaar geleden overleden, en sinds die tijd komt het er minder van. Het is een wat oudere foto, omdat ik ze meestal zelf neem, en er dan niet bij op sta, maar nog leuk om te zien.

Reageren? Stuur een e-mail aan ...